

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5150/2023
09.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Чедо Ћурчић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., Република ..., чији је заједнички пуномоћник Томислав Жарковић, адвокат из ... и ДД из ..., ради поништаја и утврђивања ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1857/22 од 01.11.2022. године, у седници већа одржаној 09.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1857/22 од 01.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1857/22 од 01.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу П 690/2019 од 19.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи Уговор о доживотном издржавању оверен код Основног суда у Пријеполу РЗ 368/10 од 29.09.2010. године, закључен између сада пок. ЋЋ бивше из ..., као примаоца издржавања и туженог ББ, као даваоца издржавања. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди према туженима да је ништав Уговор о доживотном издржавању оверен код Основног суда у Пријеполу РЗ 368/10 од 29.09.2010. године, закључен између сада пок. ЋЋ бивше из ..., као примаоца издржавања и туженог ББ из ..., као даваоца издржавања. Трећим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ на име трошкова спора плати износ од 829.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1857/22 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одрада парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају поништаја и утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, а указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 15.06.2011. године са захтевом за поништај уговора о доживотном издржавању и означеном вредношћу предмета спора у износу од 1.760.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**